

SACRATISSIMA
ROMANORUM IMPERATRIX!
APOSTOLICA REGINA!
CLEMENTISSIMA DOMINA!

s Tuus est in literas, bonasque artes universas animus, ut una Tecum & solium conscendisse, & qua late patent subjectæ Tibi Provinciæ, populis imperare videantur. Atque ut alia taceam omnia, nonne Domus hæc formandis Nobilium Adolescentium ingeniis, moribusque destinata, & immortalis Tuo insignis nomine hunc animum apertissime loquitur? Ex quo enim condita est, eccui incolarum aut tardanti stimulus, aut currenti plausus, aut merenti præmium a Te defuit? Quin in eam jam augustæ benevolentiae consuetudinem venisti, ut ultimos metam prospectantium conatus, & publica factorum progressuum specimina Tibi sacra esse patiaris.

Quæ fors cum & mihi hodierna luce in hac hominum nobilissimorum frequentia contingat, verba non invenio, quibus id, quod sentio, satis apte exponam. Fuere quidem Majores mei
in

in Augustam Domum Tuam intemerata semper fide, nullisque pepercere laboribus, quo se Divis Cæsaribus sive toga, sive fago approbarent. At vero quæ mea juvenili hac ætate aut de Te, Domina! aut de Patria merita, quæ tantum Tuum favorem mihi conciliaffent? Quo enixius mihi adlaborandum esse intelligo, ne in immemorem, ingratumque cecidisse videatur. Atque utinam vel ex illustri hac arena decedenti liceret pro Te, pro carissima Patria labores exordiri.

Quod dum ardentissimis votis exopto, simul ab immortali Deo precor, ut Te, Augustum Filium Tuum, stirpemque Tuam universam extremum in ævum omni prosperitate cumulet, a Te vero, ut tenues hosce conatus meos auspiciatissimo Nomini Tuo dicatos benevolo annutu dignari, & quidquid in me facultatis est & virium, id omne in perpetuum Tibi, Patriæque servitiis sacrum esse velis.

Tuis affusus pedibus vovet.

Sacratissimæ Majestatis Tuæ

Clientum infimus

Bernardinus Comes de Pace.